

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-82-181>

УДК 336.02:004:338.28

АНАЛІЗ ТРЕНДІВ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ У КОНТЕКСТІ НЕОБХІДНОСТІ УДОСКОНАЛЕННЯ ФІНАНСОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРОЦЕСІВ ЦИФРОВІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ

ANALYSIS OF DIGITALIZATION TRENDS IN THE CONTEXT OF THE NEED TO IMPROVE FINANCIAL REGULATION OF DIGITALIZATION PROCESSES IN UKRAINE

Шевчук Микола Сергійович

аспірант,

Львівський національний університет імені Івана Франка

ORCID: <https://orcid.org/0009-0004-9273-2387>

Shevchuk Mykola

Ivan Franko National University of Lviv

У статті проведено аналіз трендів діджиталізації у контексті необхідності удосконалення фінансового регулювання процесів цифровізації в Україні. Акцентовано, що цифровізація є ключовим чинником адаптації українського бізнесу до сучасних викликів і стимулом для інноваційного розвитку. Особливу увагу приділено оцінці обсягів реалізованої продукції, отриманих від електронної торгівлі в Україні. Здійснено аналіз трендів діджиталізації в частині використання таких цифрових інструментів як ERP, CRM і BI-систем (бізнес-аналітики). Аргументовано, що конкурентоспроможність та інноваційний потенціал підприємств значною мірою визначають впровадження штучного інтелекту та автоматизація бізнес-процесів. Доведено доцільність подальшого врахування одержаних аналітичних результатів як основи для ухвалення рішень та удосконалення фінансового регулювання і розроблення програмно-стратегічних документів в Україні.

Ключові слова: діджиталізація, процеси цифровізації, фінансове регулювання, електронна торгівля, цифрові технології.

Digital technologies, primarily artificial intelligence, blockchain, big data, and fintech solutions, are transforming the structure and mechanisms of business and the financial sector, which must adapt most rapidly in order to maintain competitiveness. For Ukraine, which is on the path of European integration and seeks to implement an innovative development model, digitalization serves simultaneously as a driver of economic growth and a challenge for the system of public, in particular financial, regulation, which substantiates the relevance of the present research. The methodological basis of the study includes general scientific and special economic methods, such as analysis and synthesis, comparison, systematization, and structural analysis, which made it possible to assess the interaction between financial regulation and digital transformation processes. The article analyzes digitalization trends in the context of the need to improve financial regulation of digitalization processes in Ukraine. It is emphasized that digitalization is a key factor in adapting Ukrainian businesses to contemporary challenges and a stimulus for innovative development. Particular attention is paid to the analysis of the volume of products sold through electronic commerce in Ukraine. The study also examines digitalization trends related to the use of such digital tools as ERP, CRM, and BI systems (business intelligence). It is argued that the competitiveness and innovative potential of enterprises are largely determined by the implementation of artificial intelligence and business process automation. The expediency of further using the obtained analytical results as a basis for decision-making and for improving financial regulation and developing specific programmatic and strategic policy documents in Ukraine is substantiated, which constitutes the practical value of the research findings as well as prospects for their further development. At the same time, emphasis is placed on the need to harmonize these measures with EU regulatory documents in order to ensure the fastest possible adaptation to them in the event of accelerated European integration scenarios for Ukraine.

Keywords: digitalization, digitalization processes, financial regulation, electronic commerce, digital technologies.

Постановка проблеми. У сучасних умовах розвитку національної економіки цифровізація стала ключовим фактором трансформації соціально-економічних відносин, при цьому її вплив є відчутним на практиці для усіх суб'єктів національної економіки. Цифрові технології, передусім штучний інтелект, блокчейн, великі дані та фінтех-рішення змінюють структуру і механізми функціонування бізнесу та фінансового сектору, який повинен адаптуватися найшвидше, щоб зберігати конкурентоспроможність. Для України, що перебуває на шляху євроінтеграції та прагне реалізувати модель інноваційного розвитку, цифровізація є одночасно рушієм економічного зростання і викликом для системи державного, зокрема фінансового регулювання, що аргументує актуальність досліджень у цих напрямках.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика діджиталізації та власне фінансово-інституційного впливу й регулювання процесів цифровізації у різному контексті досліджувалась українськими вченими, а також іноземними експертами. Аналіз сучасних наукових праць та аналітичних звітів підтверджує стратегічне значення цифрової трансформації для української економіки, особливо в умовах війни та потреби відновлення країни. Так Н. Демчишак, А. Клек, З. Цветкова звертають увагу на інституційно-організаційні засади цифровізації та формування фінтех-екосистеми України, зокрема з огляду на проблеми підприємств [3]. Вчені М. Акулюшина, А. Ісламова та В. Біюк акцентують на розвитку цифрової економіки в розрізі реалізації політики євроінтеграції [1, с. 37-39]. Також А. Ременяк, А. Клек та Р. Шевчук [7] аналізують деякі аспекти діджиталізації суб'єктів господарювання в умовах воєнного стану та безпекових викликів, вплив яких обумовлює динаміку процесів цифровізації, а відтак необхідність регулювання, зокрема зважаючи на несформованість фінтех-екосистеми. Своєю чергою у нормативних документах ОЕСР цифровізація детермінована як процес поглибленої інтеграції технологій у всі сфери економіки, що змінює її структуру, а також способи управління [8]. Крім того, у дещо вужчому контексті В. Добровольський акцентує, що еволюція трудових ринків під впливом автоматизації та роботизації потребує розробки нових механізмів соціального захисту і перекваліфікації кадрів, що відповідають новим формам зайнятості в умовах цифрової економіки [4, с. 582–585]. Водночас у розрізі різних трен-

дів діджиталізації О. Солук, А. Клек, І. Поповецька [5] розглядають фінтех як інструмент забезпечення сталого розвитку України.

Виокремлення невирішених раніше частин загальної проблеми. Однак, не зважаючи на значну кількість наукових пошуків, недостатньо вивченими залишаються сучасні аспекти удосконалення фінансового регулювання, враховуючи умови макроекономічної нестабільності та воєнні ризики. Також потребують ретельнішого аналізу тренди діджиталізації в частині електронної торгівлі, використання окремих цифрових технологій в контексті формування аналітичної основи для узгодження державної політики стимулювання в умовах прискореної цифровізації. Це зумовлює потребу в поглибленому дослідженні відповідних тенденцій саме з огляду на довгострокову перспективу оптимізації регулюючого впливу.

Формулювання цілей статті. Метою статті є провести оцінювання трендів діджиталізації в Україні та окреслити орієнтири удосконалення фінансового регулювання процесів цифровізації на основі здійсненого аналізу.

Виклад основного матеріалу дослідження. Цифровізація є ключовим чинником адаптації українського бізнесу до сучасних викликів і водночас поштовхом для інноваційного розвитку зі значним потенціалом для зростання у майбутньому. Передусім на основі даних рис. 1 проаналізуємо динаміку обсягів реалізованої продукції (товарів, послуг) в Україні, отриманий від електронної торгівлі, активність якої є певним індикатором трендів діджиталізації, у період 2018-2025 рр. (без урахування тимчасово окупованих Криму, Севастополя і частини Донеччини і Луганщини, дані базуються на фактичних звітах підприємств і додаткових оцінках).

Як видно із даних рис. 1 спостерігалась стійка тенденція до значного нарощування обсягів електронної торгівлі – від приблизно 13,6 млрд грн у 2019 році до понад 58,1 – у 2025 році. Таке зростання свідчить про щороку вагоміше значення цифрової комерції в структурі економіки України, незважаючи на кризові фактори, насамперед війну і часткову окупацію територій, переміщення частини бізнесу на захід України, переформатування логістичних шляхів доставки тощо.

Концентрація на цифрових каналах продажу сприяє підвищенню інноваційності бізнесу та підтримує розвиток електронної інфраструктури, що є ключовим елементом цифрової трансформації національної

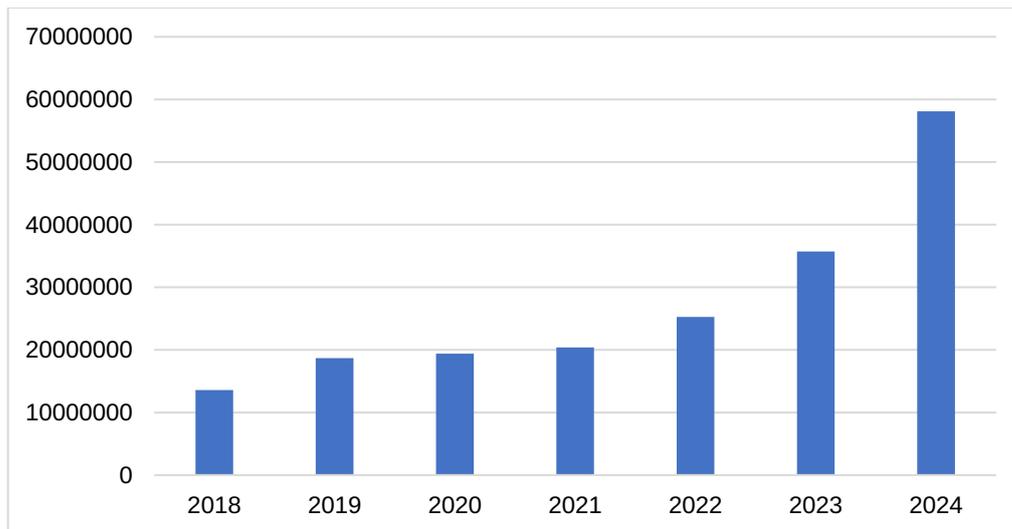

Рис. 1. Обсяг реалізованої продукції (товарів, послуг), отриманий від електронної торгівлі (тис грн, вид економічної діяльності – інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ), усього)

Джерело: сформовано на основі даних Державної служби статистики України [2]

економіки. Зростання електронної торгівлі є важливою складовою інноватизації підприємств, оскільки дозволяє оптимізувати логістичні ланки, розширювати ринки збуту та застосовувати передові цифрові технології для збору і аналізу даних про споживачів. Такий масштабний розвиток електронної торгівлі, що не припиняється в реаліях війни, відображає специфіку діджиталізації в Україні, яка орієнтована на адаптацію бізнесу до її умов та створення нових конкурентних переваг за рахунок інновацій та мобільності. Ця тенденція також свідчить про зростаючу цифрову інклюзію в українському суспільстві і розвиток споживчих цифрових звичок. Навіть громадяни старшого віку адаптувалися до таких трендів, а цифрова і фінансова грамотність, на наш погляд, стрімко зросла в Україні як під час війни, так і в період пандемії.

Наведені дані (рис. 1) є важливим аргументом для розуміння трендів цифровізації в Україні, що акцентує на зростаючій ролі цифрової комерції та її впливі на ведення бізнесу, зокрема його переформатування, використання можливостей цифрових платформ і соціальних мереж. Отже, обсяг реалізації продукції через електронну торгівлю є індикатором діджиталізації економіки та інтеграції процесів цифровізації в країні навіть в умовах геополітичних викликів, що є ключовою особливістю тенденцій діджиталізації в Україні у реаліях інноватизації бізнесу, які підтримуються активною позицією органів державного

регулювання, зокрема Міністерством цифрової трансформації.

У період 2023-2025 років Україна перебувала, як вважають міжнародні експерти, на етапі активної цифрової трансформації бізнес-середовища, який супроводжують як видимі досягнення, так і низка системних викликів, на які важливо своєчасно відреагувати у рамках удосконалення фінансового регулювання процесів цифровізації на довгострокову перспективу. Звіт Організації економічного співробітництва та розвитку (OECD) підкреслює [8], що цифровізація малого та середнього бізнесу (МСБ) залишається пріоритетним завданням державної політики, незважаючи на те, що рівень прийняття цифрових технологій у МСБ все ще поступається середньоєвропейським показникам. Так, середні підприємства демонструють рівень цифрової інтеграції близько 47 %, тоді як малий бізнес – лише 30 % [8]. Це є додатковим підтвердженням також і того факту, що малому і середньому бізнесу, з одного боку простіше діджиталізуватися, аніж великим бізнес-структурам, однак, з іншого – на це не завжди достатньо фінансових ресурсів на відміну від компаній із значними оборотами.

Так, державні ініціативи з цифровізації МСБ отримали додатковий імпульс у вигляді розробки комплексної Стратегії цифровізації МСБ на 2024-2027 роки, що орієнтується на формування ефективної екосистеми підтримки бізнесу на національному та субнаціо-

нальному рівнях. Основними елементами цієї політики є підвищення доступності цифрових сервісів, створення інструментів для самостійкої оцінки рівня цифрової зрілості підприємств, а також забезпечення заходів, спрямованих на подолання викликів, пов'язаних із воєнними наслідками, що суттєво вплинули на бізнес. Реалізація цих завдань передбачає розвиток цифрової інфраструктури, підвищення цифрових компетенцій підприємців та працівників, а також перегляд регуляторного середовища задля зменшення бар'єрів для впровадження інновацій. Особливу увагу зосереджено на необхідності інтеграції України у європейський цифровий ринок, що вимагає відповідності нормам і стандартам ЄС та ОЕСР [6]. У цьому контексті зауважимо, що пропонується стратегія як і будь-які інші, які стосуються активізації і регулювання процесів цифровізації в Україні, становлять цінність з огляду на формування загальної візії необхідності комплексної цифровізації різних галузей і секторів в Україні при одночасному стимулюванні цифрової культури, чим часто важливо займатися починаючи із навчання у школах з подальшим розширенням цифрових компетентностей під час здобуття вищої освіти.

Цифрові тренди 2025 року в Україні, на думку експертів, є ключовими векторами трансформації бізнес-процесів, що суттєво впливають на ефективність, конкурентоспроможність та інноваційний потенціал підприємств. Одним із найважливіших напрямів є впровадження штучного інтелекту та автоматизації бізнес-процесів, які за даними McKinsey збільшують продуктивність компанії від 20 % до 30 %, одночасно зменшуючи витрати на рутинні операції майже вдвічі [9]. У практичному застосуванні в Україні це проявляється через системи персоналізованого маркетингу, прогнозування попиту, автоматизацію обробки замовлень і підтримки клієнтів, що сприяє підвищенню адаптивності бізнесу. Втім, на наш погляд, вкотре важливо розуміти обмеження для малого бізнесу в фінансовій частині, а також для стартапів, які не мають достатнього фінансування, відтак їм априорі не хватить ресурсів на імплементацію дорогих цифрових рішень, які можуть бути критично необхідні для розвитку, а часто і здатності конкурувати на певних ринках. Це знову ж таки формує передумови для пошуку ефективних і дієвих інструментів фінансового регулювання і стимулювання.

На наш погляд, окремої уваги у контексті аналізу трендів цифровізації потребують

такі цифрові інструменти, як ERP (програмне забезпечення для планування ресурсів підприємства), CRM (програмне забезпечення для управління роботою з клієнтами) і BI-системи (бізнес-аналітика), які не лише оптимізують управлінські та виробничі процеси, а й формують нові можливості для аналітики і підвищення рівня клієнтського сервісу. Відтак, аналіз частки підприємств, що використовують ці програмні продукти, дає змогу оцінити рівень цифрової зрілості бізнесу, його адаптивність до змін і готовність до інновацій (рис. 2).

На рис. 2 наведено динаміку використання програмного забезпечення ERP, CRM та BI серед підприємств України за 2024–2025 роки, що є важливим показником діджиталізації бізнесу, зокрема як його реакції на макроекономічну нестабільність в країні уже в реаліях війни, фактично за результатами адаптації упродовж 2022-2023 рр.

Зауважимо, що частка підприємств, які застосовують ERP-системи, у 2025 році складала 26,5 %, зберігаючи стабільність порівняно з попереднім роком (рис. 2). Уточнимо, що під ERP розуміють інтегроване програмне забезпечення для управління всіма ресурсами підприємства: матеріальними, фінансовими, людськими та інформаційними. Ці системи дозволяють оптимізувати виробничі і бізнес-процеси, автоматизувати планування, облік та контроль, підвищуючи ефективність діяльності компанії.

Як підтверджують результати проведеного аналізу, проникнення CRM-систем серед підприємств у 2025 році було на рівні 25,4 %, що свідчить про широку орієнтацію бізнесу на управління взаємовідносинами з клієнтами (рис. 2), адже саме CRM дає змогу організувати процеси комунікації і продажів, покращити якість обслуговування та підвищити лояльність споживачів, що є критично важливим для конкурентоздатності на ринку.

У свою чергу зростання використання BI-систем (Business Intelligence, тобто бізнес-аналітики) було особливо помітним за аналізований період: у 2025 році зазначений показник становив 21,0 %, що на 3,5 % більше, ніж у 2024 році (рис. 2). Уточнимо, що типово BI-технології надають можливості для аналітики і візуалізації даних, підтримують прийняття управлінських рішень на основі дослідження великих обсягів інформації, що сприяє підвищенню гнучкості бізнесу, оптимізації роботи з клієнтами, зокрема кращому вивченню їхніх запитів.

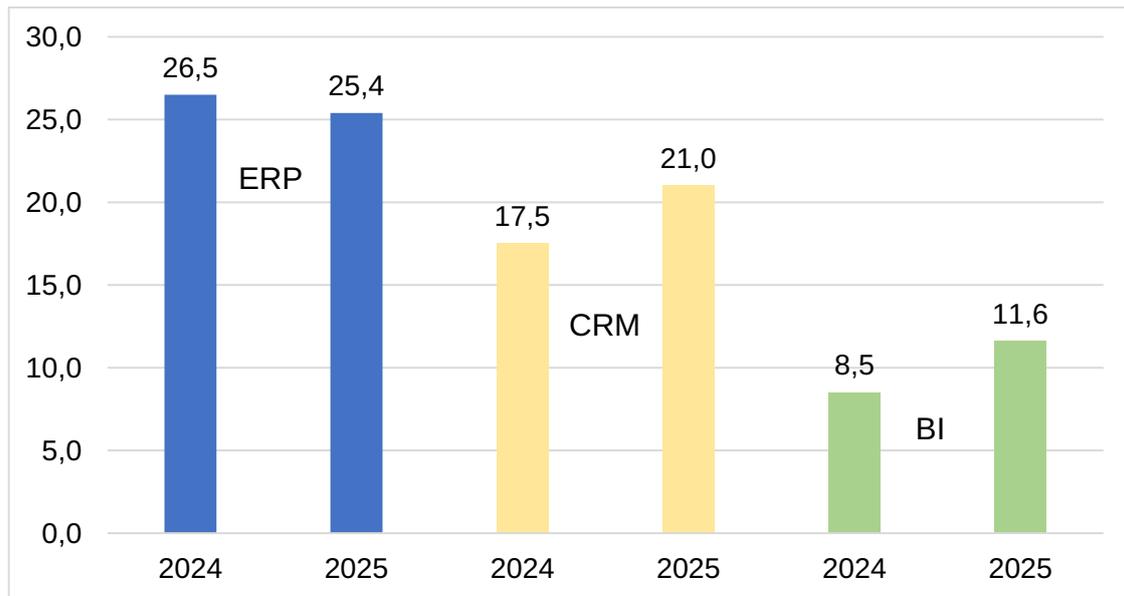

Рис. 2. Частка кількості підприємств, що використовують програмне забезпечення ERP, CRM, BI у загальній кількості підприємств відповідного виду економічної діяльності, %, у 2024-2025 рр.

Джерело: сформовано на основі даних Держстату [2]

Таким чином загальні тенденції свідчать про поступову, але послідовну цифрову трансформацію українських підприємств різних сфер, що поєднує збільшення доступу до Інтернету, імплементацію новітніх технологій аналітики і обчислень, розширення електронної торгівлі та вдосконалення цифрових компетентностей персоналу. Ці процеси визначають основні тренди діджиталізації України.

Також цифрова трансформація національної економіки супроводжується низкою інституційних змін, серед яких особливу увагу необхідно приділяти адаптації законодавства до нових можливостей використання цифрових активів, розвитку децентралізації і активізації роботи малого та середнього бізнесу на цифрових платформах, еволюції нових форм зайнятості (дистанційна робота, фриланс, так звана цифрова самозайнятість на платформах), а також удосконаленню державної політики і регулюючого впливу у напрямі розвитку людського потенціалу за рахунок цифрової освіти зокрема.

Разом з тим, в межах цих процесів залишаються суттєві проблеми, які стримують розвиток цифрової економіки. Серед критичних викликів, наприклад, виокремлюють недостатню інституційну спроможність державних органів у координації цих процесів, фрагментарність нормативно-правової бази, що не повною мірою відповідає викликам цифро-

вої трансформації і не регулює обіг даних, цифрову ідентифікацію, захист персональних даних, штучний інтелект, кібербезпеку [4, с. 583].

У системному вимірі становить виклик і незгодженість підходів до розвитку цифрової економіки на різних рівнях управління, що призводить до нерівномірності стимулювання розвитку цифрової інфраструктури, скажімо у різних регіонах України, низької цифрової грамотності населення і працівників конкретних підприємств, а також недостатнього рівня залучення іноземних інвестицій у національний цифровий сектор.

Безумовна окремі виклики формує зміцнення кібербезпеки, зокрема в контексті зростаючої кіберзлочинності та загроз щодо порушення приватності користувачів цифрових послуг. Це потребує створення ефективної системи захисту державних і приватних інформаційних ресурсів, що важливо врахувати у межах подальшого удосконалення фінансового регулювання та розробки конкретних програмно-стратегічних документів в Україні, в тім числі у продовження імплементації уже ухвалених.

Соціальні та економічні аспекти цифровізації виявляються у посиленні диференціації за рівнем доступу до цифрових технологій і сформованості навичок, що впливає на інклюзивність цифрової трансформації та

підвищує значення державного регулювання щодо зростання рівня цифрової грамотності, роботу у напрямі чого доцільно посилити Міністерству освіти і науки, а також Міністерству цифрової трансформації України.

У цьому контексті ефективне фінансове регулювання процесів цифровізації має враховувати всі вказані аспекти, спрямовуючи державну політику на вирішення існуючих проблем саме на довгострокову перспективу. Важливо при цьому сприяти і цільово підтримувати малий і середній бізнесу, стартапи, а також продовжувати впроваджувати податкові пільги (за аналогом Дія Сіті) для збереження потенціалу національного ІТ-сектору.

Висновки. Проблеми цифровізації в Україні, як підтверджують результати аналізу відповідних трендів, не обмежуються технічними аспектами, а є комплексним викликом, який стосується усіх галузей і секторів національ-

ної економіки, що потребує інтегрованого підходу, який би включав нормативно-правове регулювання, розвиток інституцій, вирішення проблем втрати людського капіталу, підвищення рівня цифрової грамотності, фінансові стимули і зміцнення кібербезпеки в умовах сучасних геополітичних та соціоекономічних викликів.

При цьому потенціал для подальших наукових розвідок, враховуючи проведений аналіз, формує безпосередньо обґрунтування орієнтирів удосконалення системи фінансового регулювання процесів цифровізації на довгострокову перспективу, у тім числі в розрізі окреслення конкретних програмно-стратегічних документів. Акцентуємо при цьому на необхідності їхньої гармонізації із нормативними документами у ЄС з метою максимально швидкої адаптації до них у разі реалізації сценаріїв пришвидшеної євроінтеграції України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Акулюшина М. О., Ісламова А. Є., Біюк В. А. Перспективи розвитку цифрової економіки в Україні. *Економіка та суспільство*. 2024. № 61. С. 36–46. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/3724/3646> (дата звернення: 11.12.2025).
2. Банк статистичних даних. *Державна служба статистики України*. URL: <https://stat.gov.ua/uk/explorer> (дата звернення: 11.11.2025).
3. Демчишак Н., Клек А., Цветкова З. Інституційно-організаційні основи формування фінтех-екосистеми України: вплив інвестиційних ризиків на інноваційну активність і цифровізацію підприємств. *Ефективна економіка*. 2024. № 7. URL: <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2024.7.31> (дата звернення: 11.12.2025).
4. Добровольський В. В. Напрями забезпечення ефективності стимулювання цифрової економіки в Україні. *Juridical scientific and electronic journal*. 2025. № 2. С. 582–585. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2025-2/140> (дата звернення: 08.12.2025).
5. Клек А., Солук О., Поповецька І. Фінтех як інструмент забезпечення сталого розвитку України. *Ефективна економіка*. 2025. № 3. URL: <https://www.nayka.com.ua/index.php/ee/article/view/6063> (дата звернення: 08.12.2025).
6. Про схвалення Стратегії відновлення, сталого розвитку та цифрової трансформації малого і середнього підприємництва на період до 2027 року та затвердження операційного плану заходів з її реалізації у 2024-2027 роках : Розпорядження КМУ від 30 серпня 2024 р. № 821-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/821-2024-%D1%80#Text> (дата звернення: 08.12.2025).
7. Ременяк А.В., Клек А.Р., Шевчук Р.С. Концепція розвитку фінтех-екосистеми України: цифровізація суб'єктів господарювання в умовах воєнного стану та безпекових викликів. *Ефективна економіка*. 2024. № 10. URL: <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2024.10.78> (дата звернення: 10.12.2025).
8. OECD. Enhancing Resilience by Boosting Digital Business Transformation in Ukraine, OECD Publishing, Paris. 2024. URL: <https://doi.org/10.1787/4b13b0bb-en> (дата звернення: 07.12.2025).
9. TOP-7 Digital Trends of July 2025 for Business in Ukraine. URL: <https://goduadze.com/top-7-digital-trends-of-july-2025-impacting-business-in-ukraine/> (дата звернення: 07.12.2025).

REFERENCES:

1. Akuliushyna M. O., Islamova A. Ye., Biiuk V. A. (2024) Perspektyvy rozvytku tsyvrovoi ekonomiky v Ukraini [Prospects for the development of the digital economy in Ukraine]. *Ekonomika ta suspilstvo – Economy and Society*, no. 61, pp. 36–46. Available at: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/3724/3646> (accessed December 11, 2025). (in Ukrainian).

2. Derzhavna sluzhba statystyky Ukrainy. Bank statystychnykh danykh [State Statistics Service of Ukraine. Statistical Data Bank]. Available at: <https://stat.gov.ua/uk/explorer> (accessed November 11, 2025). (in Ukrainian).
3. Demchyshak N., Klek A., Tsvietkova Z. (2024) Instytutsiino-orhanizatsiini osnovy formuvannia fintekh-ekosystemy Ukrainy: vplyv investytsiinykh ryzykiv na innovatsiinu aktyvnist i tsyfrovizatsiiu pidpriemstv [Institutional and organizational foundations of forming Ukraine's fintech ecosystem: the impact of investment risks on innovation activity and digitalization of enterprises]. *Efektivna ekonomika – Efficient Economy*, no. 7. Available at: <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2024.7.31> (accessed December 11, 2025). (in Ukrainian).
4. Dobrovolskyi V. V. (2025) Napriamy zabezpechennia efektyvnosty muliuvanniatsyfrovoi ekonomiky v Ukraini [Directions for ensuring the effectiveness of stimulating the digital economy in Ukraine]. *Juridical Scientific and Electronic Journal*, no. 2, pp. 582–585. Available at: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2025-2/140> (accessed December 8, 2025). (in Ukrainian).
5. Klek A., Soluk O., Popovetska I. (2025) Fintekh yak instrument zabezpechennia staloho rozvytku Ukrainy [Fintech as a tool for ensuring sustainable development of Ukraine]. *Efektivna ekonomika – Efficient Economy*, no. 3. Available at: <https://www.nayka.com.ua/index.php/ee/article/view/6063> (accessed December 8, 2025). (in Ukrainian).
6. Cabinet of Ministers of Ukraine (2024) Pro skhvalennia Stratehii vidnovlennia, staloho rozvytku ta tsyfrovoi transformatsii maloho i serednoho pidpriemnytstva na period do 2027 roku ta zatverdzhennia operatsiinoho planu zakhodiv z yii realizatsii u 2024–2027 rokakh [On approval of the Strategy for recovery, sustainable development and digital transformation of small and medium-sized enterprises until 2027 and approval of the operational action plan for its implementation in 2024–2027]: Resolution No. 821-r of August 30, 2024. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/821-2024-%D1%80#Text> (accessed December 8, 2025). (in Ukrainian).
7. Remeniak A. V., Klek A. R., Shevchuk R. S. (2024) Kontseptsiiia rozvytku fintekh-ekosystemy Ukrainy: tsyfrovizatsiia subiektiv hospodariuvannia v umovakh voiennoho stanu ta bezpekovykh vyklykiv [The concept of development of Ukraine's fintech ecosystem: digitalization of business entities under martial law and security challenges]. *Efektivna ekonomika – Efficient Economy*, no. 10. Available at: <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2024.10.78> (accessed December 10, 2025). (in Ukrainian).
8. OECD (2024) *Enhancing Resilience by Boosting Digital Business Transformation in Ukraine*. Paris: OECD Publishing. Available at: <https://doi.org/10.1787/4b13b0bb-en> (accessed December 7, 2025).
9. TOP-7 Digital Trends of July 2025 for Business in Ukraine (2025). Available at: <https://goduadze.com/top-7-digital-trends-of-july-2025-impacting-business-in-ukraine/> (accessed December 7, 2025).

Дата надходження статті: 03.12.2025

Дата прийняття статті: 14.12.2025

Дата публікації статті: 29.12.2025